

تدوین راهبردها و تعیین موقعیت راهبردی کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران

لقمان کشاورز^۱

ابوالفضل فراهانی^۲

مرتضی رضایی صوفی^۳

حسین ذکایی^۴

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۱۱/۱۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۳/۱۱/۲۵

هدف از پژوهش حاضر، تدوین راهبردها و تعیین موقعیت راهبردی کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران بود. روش پژوهش از نوع آمیخته و ترکیبی از دو روش کیفی و کمی بود. جامعه آماری پژوهش شامل ۲۳۰ تن از اساتید مدیریت ورزشی، مدیران و کارشناسان اجرایی ورزش کشور بود که از دانش و تجربه لازم در زمینه میزبانی رویدادهای ورزشی برخوردار بودند. برای تعیین نمونه تحقیق در بخش کیفی، از نظرات ۲۵ تن از مدیران و متخصصان ورزش قهرمانی و برگزاری رویدادهای ورزشی استفاده شد که به طور هدفمند انتخاب گردیدند. در بخش کمی نیز با استفاده از جدول مورگان ۱۴۱ تن به طور تصادفی برای نمونه تحقیق برگزیده شدند. برای دستیابی به اهداف تحقیق با استفاده از روش دلفی، فهرستی از نقاط قوت، ضعف ها، فرصت ها و تهدیدهای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بین المللی ورزشی در ایران تهیه و در سه مرحله با نظر متخصصان نهایی شد. سپس بر مبنای فهرست تهیه شده، پرسشنامه ۶۹ سئوالی که حاوی نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدها بود، تهیه و در اختیار آزمودنی ها قرار گرفت. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه مورد تایید ۲۰ تن از متخصصان قرار گرفت و پایایی آن در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ آزمودنی و با آلفای کرونباخ ۰/۷۸ محاسبه شد. در ادامه برای تدوین راهبردها با روش دلفی اقدام و راهبردها در شورای راهبری نهایی شد. همچنین، برای تعیین موقعیت

E-mail: keshavarzlog@yahoo.com

۱ دانشیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور (نویسنده مسئول)

۲ استاد، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور

۳ استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور

۴ دکترای مدیریت ورزشی، دانشگاه پیام نور

راهبردی از روش PESTSCAN استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع آوری شده در بخش کیفی از روش دلفی و در بخش کمی از روش‌های آماری توصیفی و روش‌های آماری استنباطی از جمله کلموگروف اسمیرنوف و تحلیل عاملی تاییدی با کمک دو نرم افزار لیزرل و SPSS استفاده شد. یافته‌های پژوهش نشان داد که ایران برای اخذ و میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی دارای ۷ نقطه قوت، نقطه ۱۶ضعف، ۹ فرصت و ۹ تهدید و ۱۴ راهبرد است و موقعیت راهبردی ایران برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی در وضعیت WT قرار دارد.

واژگان کلیدی: SWOT، راهبرد، میزبانی، رویداد ورزشی بزرگ و موقعیت راهبردی

رویدادهای ورزشی بزرگ زیادی همه ساله در نقاط مختلف جهان برگزار می شوند و به دلیل ماهیت جذاب ورزش و علاقمندی بسیار زیاد مردم به تماشای این رویدادها، توجه رسانه‌ها، سیاستمداران، صاحبان صنایع و دیگر گروه‌های ذینفع ملی و بین‌المللی به آن جلب شده است؛ به طوری که این رویدادها به عنوان ابزاری مناسب برای جلب توجه ملت‌های مختلف جهان به موقعیت جغرافیایی خاص کشور میزبان تبدیل شده است. (گتزر ۱، ۱۹۹۷ : ۱۱۷) همچنین، اهمیت میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی بین‌المللی مانند بازی‌های المپیک، بازی‌های آسیایی، یورنیورسیادها، دانشجویی، المپیک نظامیان، المپیک جوانان، مسابقات جام جهانی فوتبال و سایر رویدادهای بزرگ از این قبیل به اندازه‌ای است که بسیاری از کشورها نگاه ویژه‌ای به این رویدادها داشته و سعی و تلاش می‌کنند تا با تدوین برنامه راهبردی، سرمایه‌گذاری کلان، میزبانی چنین رویدادهایی را اخذ و با اجرای آن به اهداف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود دست یابند. در این راستا کشورهای جهان با جدیت و تلاش مضاعف اقدامات توسعه‌ی بازاریابی برای بخش‌های مختلف خود را جهت اخذ میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی متمرکز می‌کنند تا از این طریق سود بخش‌های مختلف مانند گردشگری، جذب حامیان مالی، مطرح شدن در رسانه‌ها، توسعه صنعت ورزش، کیفیت زندگی جامعه میزبان و مواردی دیگری از این دست را به حداکثر برسانند. (کستاس و کاپلانیدو، ۲۰۱۰ : ۱۷۰-۱۸۵) نتایج پژوهش روتا (۲۰۱۱) نشان می‌دهد که نه تنها کسب میزبانی این رویدادها دارای منافع فراوانی است، بلکه درخواست میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی نیز دارای اثرات و منافع زیادی می‌باشد. بید و ماسسون (۲۰۰۰) نیز در بررسی فواید برگزاری لیگ ملی بستکبال آمریکادر دهه ۱۹۹۰ به این نتیجه رسیدند که برگزاری لیگ حرفه‌ای بستکبال آمریکا از سال ۱۹۷۳ تا ۱۹۹۷ موجب ایجاد ۵۳۷ نوع شغل در ایالت متحده شده است. همچنین بید و ماسسون (۲۰۰۶) در پژوهش دیگری به این نتیجه رسیدند که میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی بر روی عوامل اقتصادی، فروش، اشتغال، درآمد سرانه و درآمد هتل‌ها تاثیر گذار است. آلمرز و مینگ (۲۰۰۹) نیز در پژوهشی اثرات اقتصادی جام جهانی فوتبال در آفریقای جنوبی را بررسی کردند و دریافتند

¹.Getz

².Kostas Karadakis & Kiki Kaplanidou

³.Dino Ruta

⁴. Baade & Matheson

⁵.Allmers,S.and Maennig

که این کشور در بخش گردشگری، اسکان و فروش حق پخش تلویزیونی نسبت به درآمد کشورهای آلمان و فرانسه از میزبانی مسابقات جام جهانی فوتبال در سال‌های ۲۰۰۶ و ۱۹۹۸ درآمد بیشتری کسب کرده است. همچنین، نتایج پژوهش توملینسون^۱(۲۰۱۰) مویید این است که هدف از برگزاری المپیک ۲۰۰۸ در کشور چین، ارتقای چهره چین به عنوان کشوری مدرن و تثبیت فرهنگ و ملیت این کشور در دنیا بود. دیایی و همکاران^۲(۲۰۱۱) نیز در پژوهشی دریافتند که برخی از کشورها لزوماً برای گرفتن میزبانی متقاضی نمی‌شوند، بلکه هدف آنها کسب منافع حاصل از درخواست میزبانی رویدادهای بزرگ است که شامل ایجاد روابط سیاسی، توسعه روابط در دنیای ورزش، موفقیت در رقابت‌های میزبانی رویدادهای دیگر، شناخت محیط داخلی و توسعه سازمان‌های داخلی و حرکت به سمت پیشرفت و توسعه ورزشی، شهری، اقتصادی و منابع زیر ساختی است. همچنین، چالپ^۳(۲۰۰۴) در پژوهشی دریافت که راهبردهای کسب و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی می‌تواند در بهبود تاثیرات مربوط به برگزاری رویدادها نیز بکار برده شوند. میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی می‌تواند عامل موثری در بهبود وضعیت کشورها، سیستم مالیاتی و زیرساخت‌هایی از قبیل حمل و نقل، هتلداری، ورزشگاه‌ها، پارک‌ها، مراکز رسانه‌ای، فرودگاه‌ها و جذب گردشگر باشد. هیلر^۴(۲۰۰۶) در پژوهشی دریافت که اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی، افزایش منابع درآمدی شهروندان، بهبود شرایط کار شهروندان و افزایش کیفیت زندگی افراد جامعه را به دنبال دارد. هورن و مانزنرایتر^۵(۲۰۰۶) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که از منظر راهبرد بلندمدت، میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی به دلیل توجه رسانه‌ای به کشور میزبان، می‌تواند در جذب گردشگر موثر باشد. نتایج پژوهش بوهلمن^۶(۲۰۰۶) نیز مویید این است که میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی - در صورتی که توسعه طولانی مدت کشور میزبان را مدنظر داشته باشد - می‌تواند امری موفقیت‌آمیز باشد.

علیرغم فواید بسیار زیاد برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی برای کشور میزبان، به طور طبیعی کشورهای میزبان چنین رویدادهایی برای اخذ و برگزاری رویدادها، دارای نقاط ضعف و قوت، فرصت‌ها و تهدیدهایی هستند و در مراحل مختلف با چالش‌هایی رو به رو می‌شوند که ضروری است با شناخت آنها نسبت به تدوین راهبردهای مناسب برای از بین بردن نقاط ضعف با بهره‌گیری از نقاط قوت و تبدیل

¹. Tomlinson

². Diaey, T & etc

³. Chalip

⁴. Hiller

⁵. Horne & Manzenreiter

⁶. Bohlmann

تهدیدها به فرصت ها اقدام نمایند. بسیاری از پژوهشگران و کشورها برای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ضمن شناسایی علمی نقاط قوت و ضعف، فرصت ها و تهدیدها، برنامه راهبردی علمی تدوین می‌نمایند تا در این عرصه به کشور خود خدمت نمایند. نتایج پژوهش هورن^۱ (۲۰۰۷) در این مورد موید آن است که برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی تاثیرات زیادی از جمله در زمینه اشتغال-زایی، جذب گردشگر و بهبود وجهه شهر و یا کشور میزبان به دنبال دارد، ولی این میزبانی می‌تواند دروازه بدهکاری و مشکلات نیز باشد. از سوی دیگر، کاپلیندیو و کاپلانیدیو^۲ (۲۰۱۰) در پژوهشی نقاط قوت و ضعف، فرصت ها و تهدیدهای برگزاری بازی های المپیک در کشور میزبان را شناسایی نمودند و نتایج پژوهش آنها نشان داد که داشتن اقتصاد قوی، امنیت، زیرساخت عالی و ثبات سیاسی به‌عنوان نقاط ضعف زیرساخت‌ها، عدم حمایت اجتماعی، وسعت کم کشورها و عدم ثبات اقتصادی و سیاسی به‌عنوان نقاط ضعف، توسعه گردشگری، فرهنگ، کیفیت زندگی، میراث زیرساختی رویداد و توسعه ورزش و سلامت در جامعه به‌عنوان فرصت و تحمیل هزینه، تخریب محیط و خطر ایجاد ناامنی و جابجا کردن ساکنان به عنوان تهدید به شمار می‌آیند. همچنین، یافته‌های آنها مبین این بود که علاقمندی تعداد زیادی از داوطلبان و حمایت مردم از برگزاری رویدادها می‌تواند نقطه قوتی برای شهر و کشور میزبان رویدادهای بزرگ بین‌المللی باشد و کمبود نیروی انسانی ماهر نیز یک نقطه ضعف در این کشورها محسوب می‌شود. یافته‌های گابریل^۳ (۲۰۰۹) نیز در پژوهشی موید این است که مهم‌ترین نقاط قوت و ضعف، فرصت ها و تهدیدهای موثر در میزبانان رویدادهای بزرگ بین‌المللی عبارت اند از: مشارکت و علاقه‌مندی افراد جامعه، وجود امکانات اقامتی و ورزشی مناسب، وجود منابع انسانی آموزش دیده، داشتن امکانات تفریحی و اوقات فراغت مناسب، حمل و نقل مناسب، وجود قوانین حقوقی، مدنی و شهروندی مناسب، اعتبار مناسب و وضعیت مالیاتی موجود در کشورها. همچنین، یافته‌های لئو و همکاران^۴ (۲۰۱۰) بیانگر این است که مهم‌ترین نقاط ضعف و قوت، تهدیدها و فرصت های برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی علاوه بر شرایط حاکم بر کشورها عبارت اند از: استقبال عمومی از برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی، داشتن برنامه‌های کوتاه در درون برنامه‌های راهبردی برای برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی، داشتن برنامه برای حضور در فرآیند اخذ میزبانی، مزایای اقتصادی، وجود منابع کافی برای میزبانی، دانش و علم برگزاری رویدادهای

¹. Horn

².Kostas and Kaplindiou

³.Gabriel

⁴.Leo et al

بزرگ ورزشی، الگوبرداری از فرآیند برگزاری بازی های المپیک و جام جهانی فوتبال. در خصوص راهبرد- های تدوین شده برای برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی نیز یافته‌های پریوس ۱ (۲۰۱۲) موید این است که مهم‌ترین راهبردهای تدوین شده برای میزبانی و برگزاری المپیک ۲۰۱۲ لندن عبارت بودند از: افزایش درآمد از حق پخش تلویزیونی، افزایش فروش بلیت مسابقات مختلف، افزایش تعداد گردشگران، بهبود صنعت هتلداری و رستوران‌های مختلف، توسعه و بهبود اماکن و تجهیزات و تاسیسات ورزشی، افزایش امنیت و ایمنی مسابقات و ساختار حمل و نقل عمومی و افزایش توان برگزاری مراسم افتتاحیه و اختتامیه رویدادهای ورزشی. یافته‌های شهرداری ریودوژانیرو (۲۰۱۲) در خصوص برگزاری مسابقات جام جهانی فوتبال ۲۰۱۴ موید این است که مهم‌ترین راهبردهای میزبانی رویداد مزبور در برزیل عبارت بود از: توسعه و ارتقای حمل و نقل شهری، بهبود سیستم بازیافت، بهره‌وری منابع و انرژی‌های تجدیدپذیر و ارتقای جایگاه فوتبال برزیل در دنیا و افزایش درآمد شهروندان برزیلی. همچنین، یافته‌های گتز^۲ (۲۰۰۵) بیانگر این است که مهم‌ترین راهبرد برلین برای میزبانی بازی های المپیک ۱۹۳۶ عبارت بود از: بهبود و ارتقای چهره و وجهه کشور آلمان، ترویج ناسیونالیسم هیتلری و افزایش همبستگی و وحدت ملی در بین مردم کشور. یافته‌های استیونس (۲۰۰۸) نیز نشان داد مهم‌ترین راهبردهای توکیو برای میزبانی بازی های المپیک ۱۹۶۴ عبارت بودند از: توسعه و ارتقای وجهه کشور ژاپن در سطح بین‌المللی (به جهت آسیب جدی وارد شده به این کشور در جنگ جهانی دوم)، احداث ۲۲ بزرگراه جدید و نوسازی کامل سیستم آب و فاضلاب شهر توکیو. یافته‌های گلین (۲۰۰۸) نیز بیانگر این است که مهم‌ترین راهبرد کشور برزیل برای برگزاری المپیک ۲۰۱۶ عبارت اند از: شکستن رکورد تعداد تماشاگران و بازدیدکنندگان از این کشور در خلال بازی ها، احداث اماکن بزرگ و باشکوه به عنوان میراث رویداد و حضور قدرتمند این کشور در بین کشورهای تراز اول جهان.

اما علیرغم مزایا و امتیازات اخذ و میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی برای کشورها، متأسفانه در ایران تاکنون نگاه راهبردی برای اخذ و میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی کمتر مشاهده شده است. در این مورد می‌توان به عدم موفقیت میزبانی بازی های کشورهای اسلامی در سال‌های گذشته اشاره داشت که علیرغم اعطای امتیاز میزبانی آن مسابقات به ایران، عدم پیروی متولیان مسابقات مزبور از یک راهبرد مناسب در مذاکرات با مسولان بین‌المللی سبب سلب این امتیاز از ایران و واگذاری آن به کشور اندونزی

¹.Preuss

². Getz

شد. از این رو به نظر می‌رسد متولیان ورزش کشور باید برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی دارای راهبردی معین و کارآمد باشند و موقعیت راهبردی کشور را برای اخذ چنین رویدادهایی تعیین نمایند تا بتوانند با استناد به آن برای رقابت در اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی وارد میدان شوند. از آن جا که در کشور ما راهبرد معین و مشخصی برای اخذ میزبانی و برگزاری چنین رویدادهای وجود ندارد، پژوهش حاضر در صدد پاسخ‌گویی به این سوال است که برای اخذ و میزبانی رویدادهای بین‌المللی ورزشی در کشور چه راهبردهایی می‌توان اتخاذ کرد و موقعیت راهبردی کشور در این حوزه چگونه است؟

روش شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر، از نوع آمیخته و ترکیبی از دو روش کیفی و کمی بود. جامعه آماری تحقیق شامل مدیران عالی، میانی و پایه وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌های ورزشی و متخصصان صاحب نظر در حوزه ورزش قهرمانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی بود. (N=۲۳۰) برای نمونه تحقیق در بخش کیفی از نظرات ۲۵ تن از مدیران و متخصصان ورزش قهرمانی و برگزاری رویدادهای ورزشی استفاده شد که نمونه‌ها به طور هدفمند انتخاب شدند. در بخش کمی نیز با استفاده از جدول مورگان، ۱۴۱ نفر به طور تصادفی برای نمونه تحقیق برگزیده شدند. برای دستیابی به اهداف تحقیق با استفاده از روش دلفی فهرستی از نقاط قوت، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران تهیه و در سه مرحله با نظر متخصصان فهرست تهیه شده نهایی شد. شایان ذکر است در ابتدا فهرست اولیه از متخصصان اخذ شد. در مرحله دوم، موارد مشابه و مواردی که دارای فراوانی بیشتر بودند فهرست گردید و مجدداً به متخصصان عودت داده شد تا نظرات خود را اعلام نمایند که در این مرحله نیز نظرات آنها اعمال و تغییرات مورد نیاز انجام و برای سومین نوبت مجدداً به متخصصان برگردانده شد. در مرحله سوم، همه متخصصان فهرست تهیه شده را تایید و نهایی کردند. سپس بر مبنای فهرست تهیه شده، پرسشنامه‌ای که حاوی نقاط قوت (۱۸ سوال)، نقاط ضعف (۲۱ سوال)، فرصت‌ها (۱۸ سوال) و تهدیدها (۱۲ سوال) بود، تهیه و در اختیار آزمودنی‌ها قرار گرفت. شایان ذکر است روایی صوری و محتوایی پرسشنامه مورد تایید ۲۰ تن از متخصصان قرار گرفت. ضمناً برای روایی سازه نیز از تحلیل عاملی تاییدی استفاده شد. پایایی پرسشنامه نیز در یک مطالعه مقدماتی با ۳۰ آزمودنی و با آلفای کرونباخ ۰/۷۸ محاسبه شد. برای تعیین راهبردهای کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی

در ایران از نظر متخصصان و با روش دلفی اقدام شد و در نهایت راهبردها در شورای راهبردی نهایی شد. قابل ذکر است برای تعیین راهبردها از مدل برنامه ریزی راهبردی هاروارد استفاده شد. از سوی دیگر برای تعیین موقعیت راهبردی کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی از روش PESTSCAN و ماتریس‌های ارزیابی داخلی و خارجی استفاده شد. در ادامه برای تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده در بخش کیفی از روش دلفی و استقرا منطقی و در بخش کمی از روش‌های آماری توصیفی میانگین، درصد فراوانی، جدول توزیع فراوانی و روش‌های آماری استنباطی از جمله کلموگروف اسمیرنوف و تحلیل عاملی تاییدی با کمک دو نرم افزار لیزرل و SPSS استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های مرتبط با ویژگی‌های جمعیت شناختی پاسخ‌دهندگان در جدول ۱ آمده است :

جدول ۱: توصیف نمونه‌ها بر اساس ویژگی‌های جمعیت شناختی

متغیر	گروه بندی	فراوانی	درصد فراوانی
جنسیت	مرد	۱۰۱	۷۱/۶۳
	زن	۴۰	۲۸/۳۷
رده سنی (سال)	۳۰-۴۵	۸۱	۵۷/۴۵
	۴۶-۵۵	۴۹	۳۴/۷۵
	بالتر از ۵۶	۱۱	۷/۸۰
مدرک تحصیلی	کارشناسی و پایین تر	۴۱	۲۹
	کارشناسی ارشد	۶۵	۴۶
	دکتری	۳۵	۲۵
سابقه کاری (سال)	کمتر از ۱۰	۲۴	۱۷
	۱۱-۲۰	۶۳	۴۵
	بیشتر از ۲۱	۵۴	۳۸
سمت	هیئت علمی	۵۵	۳۹
	مدیر	۳۲	۲۳
	کارشناس	۵۴	۳۸

جدول ۲: نتایج آزمون بارتلت و KMO پرسشنامه مربوط به نقاط قوت و ضعف، تهدیدها و فرصت ها

آزمون کرویت بارتلت			شاخص KMO
p	df	مجذورکای	
۰/۰۰۱	۱۴۰	۱۲۰۸/۱۳۲	۰/۸۴۸

همانگونه که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد با توجه به اینکه ضریب KMO بیشتر از ۰/۷ می‌باشد، اندازه نمونه‌ها برای تحلیل عاملی مناسب است. همچنین، با توجه به اینکه میزان آزمون بارتلت از ۰/۰۵ کوچکتر است، بنابراین گویه‌ها ارتباط معنی داری برای فراهم کردن یک مبنای معقول برای تجزیه و تحلیل عوامل مرتبط با نقاط قوت و ضعف، فرصت ها و تهدیدها را دارند. به بیان دیگر، تحلیل عاملی برای شناسایی ساختار مدل عاملی نقاط قوت، نقاط ضعف، فرصت ها و تهدیدهای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در ایران مناسب است.

جدول ۳: نتایج تحلیل عاملی تاییدی مربوط به نقاط قوت

t-value	بارعاملی	سئوالات	نقاط قوت
۹/۲۳	۰/۶۶۰	وجود نیروهای متخصص در ورزش کشور؛	قوت‌ها
۵/۱۷	۰/۳۵۶	وجود تماشاگران مشتاق، پرشور و علاقمند در کشور؛	
۹/۴۷	۰/۷۲۵	وجود افراد باتجربه و آگاه به امر برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور؛	
۸/۶۳	۰/۶۰۲	حمایت، تعامل و همکاری مناسب رسانه ها برای اطلاع رسانی و پخش مستقیم بازی ها در کشور در بخش آقایان؛	
۱۰/۱۶	۰/۸۲۱	وجود جاذبه های گردشگری (تاریخی و طبیعی) در کشور؛	
۹/۰۶	۰/۶۰۷	وجود شرایط آب و هوایی مناسب در کشور؛	
۱/۷۲	۰/۲۹۲	وجود سابقه میزبانی و برگزاری رویدادهای مهم بین المللی ورزشی در کشور؛	
۱/۵۱	۰/۲۲	وجود انگیزه بالای مدیران جهت برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور؛	
۱/۶۲	-۰/۲۶	نگرش مثبت و حمایت مدیران و مسئولان اجرایی ارشد برای میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور؛	
۹/۸۵	۰/۷۱۷	اقبال عمومی برای میزبانی رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور؛	

۱/۱۹	۰/۱۲	وجود نیروهای داوطلب در بین دانشجویان ، دانش آموزان متوسطه و معلمان برای برگزاری رویداد در کشور؛
۱/۶۱	۰/۲۹	وجود امنیت کافی و مناسب در کشور؛
۱/۱۷	-۰/۲۱	وجود ورزشکاران نخبه با وجهه جهانی در کشور؛
۱/۴۳	۰/۲	کسب رتبه ها و افتخارات ورزشی بسیار زیاد در سطوح مختلف بین المللی، جهانی و المپیک؛
۱/۶۲	-۰/۲۸	شهرت ایرانیان در میهمان نوازی؛
۱/۰۷	۰/۱۶	وجود ساختار منسجم در سیستم ورزش کشور؛
۱/۵۸	۰/۲۴	وجود هتل ها، کمپ ها، شهرک ها و اردوگاه های ورزشی استاندارد در کشور.

نتایج تحلیل عاملی تاییدی مندرج در جدول ۲ نشان می دهد که از ۱۸ نقطه قوت برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بین المللی بزرگ در کشور فقط ۷ مورد از بارعاملی قابل قبولی برخوردارند و سایر عامل ها به دلیل این که بارعاملی کمتر از ۰/۳ و t-value کمتر از ۲ دارند، حذف می شوند.

جدول ۴: نتایج تحلیل عاملی تاییدی مربوط به نقاط ضعف

t-value	بارعاملی	سوالات	نقاط ضعف
۸/۳۱	۰/۶۹۷	فقدان هتل های مناسب و کافی در کشور؛	
۹/۲۲	۰/۷۳۳	فقدان زیرساخت های مورد نیاز شهری (حمل و نقل هوایی، زمینی، خدمات و....) در کشور؛	
۷/۳۷	۰/۵۲۳	کمبود اماکن ورزشی استاندارد و کافی در کشور؛	
۱۲/۱۹	۰/۹۲۶	بازاریابی ورزشی ضعیف در کشور؛	
۳/۴۲	۰/۳۷۹	کم اهمیت بودن و ساده اندیشی مسئولان نسبت به فرآیند اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی؛	
۳/۳۹	۰/۳۶۴	آشنا نبودن مسئولان و دست اندرکاران امر ورزشی به زبان های روز دنیا؛	
۵/۶۸	۰/۴۲۸	اقتصاد دولتی حاکم بر ورزش کشور؛	
۵/۹۲	۰/۴۸۳	نبود سیستم بلیط فروشی مکانیزه در کشور؛	
۱۱/۳۶	۰/۸۰۵	نداشتن پست ها و کرسی های با نفوذ در مجامع بین المللی ورزشی؛	
۸/۱۴	۰/۶۴۱	محدودیت ها و مشکلات فرهنگی و مذهبی در کشور؛	
۵/۱۰	۰/۵۷۶	وجود مشکلات و چالش های سیاسی کشور در سطح بین المللی؛	
۱/۳۸	۰/۲۳۵	عدم وجود بخش ویژه میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی	

		در ساختار ورزش کشور؛
۳/۴۷	۰/۳۲۱	ضعف در فناوری های نوین و روزآمد در کشور؛
۱/۲۹	۰/۲۸۵	عدم تعیین جایگاه بخش خصوصی در امر میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور؛
۴/۵۲	۰/۳۹۹	فقدان قوانین و نظام مشخص اسپانسر های ورزشی در کشور؛
۵/۵۴	۰/۴۳۳	محدودیت های موجود در امر حضور بانوان ورزشکار خارجی در رقابت های بین المللی ورزشی در کشور؛
۱/۱۷	۰/۲۷۰	فقدان سایت ها و نشریات الکترونیکی ورزشی به زبان روز دنیا در کشور؛
۱/۰۹	۰/۲۴۷	عدم نظام شایسته سالاری در امر گزینش مدیران و متولیان ورزش کشور؛
۹/۲۶	۰/۷۷۹	عدم امکان و ضعف در پخش مسابقات بانوان از رسانه ملی کشور؛
۵/۹۶	۰/۴۰۶	فقدان کتب و منابع ویژه میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور.

نتایج تحلیل عاملی تاییدی مندرج در جدول ۴ نشان می دهد که از ۲۱ نقطه ضعف برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بین المللی بزرگ در کشور فقط ۱۶ مورد از بارعاملی قابل قبولی برخوردارند و سایر عامل ها به دلیل این که بارعاملی کمتر از ۰/۳ و t-value کمتر از ۲ دارند، حذف می شوند.

جدول ۵: نتایج تحلیل عاملی تاییدی مربوط به فرصت ها

فرصت ها	سئوالات	بارعاملی	t-value
	دیدگاه مناسب دولت جهت توسعه و تجهیز اماکن، فضاها و تجهیزات ورزشی در کشور؛	۰/۴۸۹	۶/۳۸
	ایجاد گرا یش میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در دانشگاه های کشور؛	۰/۲۸۴	۱/۰۷
	توسعه و تقویت نظام داوطلبی در فدراسیون های ورزشی کشور؛	۰/۲۹۸	۱/۱۳
	ارتقای فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشور؛	۰/۳۴۳	۵/۴۸
	بهبود وضعیت و جایگاه اقتصادی کشور طی سال های اخیر؛	۰/۴۱۲	۶/۷۲
	جایگاه مناسب سیاسی ایران در بین کشورهای اسلامی و در حال توسعه (ریاست جنبش عدم تعهد)؛	۰/۸۰۸	۹/۸۶

۵/۳۹	۰/۳۳۲	اقبال عمومی از برخی رشته های ورزشی در کشور (مثل کشتی، فوتبال، والیبال، تکواندو)؛
۶/۷۱	۰/۴۲۷	وجود مناطق آزاد گردشگری و اقتصادی در کشور (مثل کیش، قشم، چابهار، انزلی و.....)؛
۵/۴۶	۰/۳۹۹	فرهنگ مناسب میهمان نوازی در نزد ایرانیان؛
۶/۳۹	۰/۴۱۳	جهانی بودن برخی از رشته های ورزشی در کشور؛
۱۱/۱۷	۰/۹۳۲	موقعیت استراتژیکی و ژئوپولیتیکی ایران در منطقه حساس خاورمیانه؛
۱/۰۷	۰/۲۱۱	وجود اسپانسرها و حامیان مالی ورزشی توانمند در کشور؛
۱/۱۱	۰/۲۲۷	کیفی و استاندارد بودن اماکن و تجهیزات ورزشی طی سالیان اخیر در کشور؛
۱/۰۹	۰/۲۱۵	زیر ساخت ها و حمل و نقل مطلوب در کشور؛
۱/۰۷	۰/۲۲۷	رفتارهای مناسب اجتماعی در کشور؛
۱/۰۴	۰/۲۱۶	نیروهای داوطلب و تربیت شده در کشور؛
۱/۱۶	۰/۲۷۰	وضعیت اقتصادی مطلوب در ایران؛
۱/۱۹	۰/۲۸۴	گردشگری ورزشی مطلوب در ایران.

نتایج تحلیل عاملی تاییدی مندرج در جدول ۵ نشان می دهد که از ۱۸ فرصت برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بین المللی بزرگ در کشور فقط ۹ مورد از بارعاملی قابل قبولی برخوردارند و سایر عامل ها به دلیل این که بارعاملی کمتر از ۰/۳ و t-value کمتر از ۲ دارند، حذف می شوند.

جدول ۶: نتایج تحلیل عاملی تاییدی مربوط به تهدیدها

t-value	بارعاملی	سئوالات	تهدیدها
۷/۱۹	۰/۵۷۷	چالش سیاسی با برخی از کشورهای منطقه (جزایر سه گانه، بیداری اسلامی)؛	
۸/۳۲	۰/۶۵۴	عدم توجه جدی مدیران و مسئولان ورزش کشور به پروتکل‌ها و قوانین و مقررات بین المللی ورزشی و وجود اساسنامه های غیر استاندارد؛	
۶/۳۹	۰/۴۳۷	تعاملات ضعیف بین مدیران ورزش کشور با نهادهای بین المللی ورزشی؛	
۹/۴۹	۰/۱۸۹۱	وجود رقبای قوی برای میزبانی رویدادهای ورزشی در سطح منطقه و جهان؛	
۷/۱۲	۰/۵۵۴	تبلیغات منفی رسانه های بیگانه و دشمنان بر علیه نظام جمهوری اسلامی ایران؛	
۵/۴۱	۰/۳۱۵	نبود قوانین حق پخش تلویزیونی؛	
۵/۶۲	۰/۳۷۵	تحریم های اقتصادی و سیاسی؛	
۵/۳۷	۰/۳۹۶	جنگ و هرج و مرج در کشورهای همسایه؛	
۶/۸۴	۰/۴۷۲	محدودیت در خصوص حضور بانوان به ویژه بانوان خارجی تماشاگر در ورزشگاه ها؛	
۰/۸۹	۰/۱۹۷	وجود مشکلات و چالش های سیاسی کشور در سطح بین المللی؛	
۰/۷۶	۰/۱۸۷	نداشتن اعضای ایرانی در فدراسیون های جهانی؛	
۱/۲۲	۰/۲۱۱	به خطر افتادن امنیت جانی ورزشکاران و مسئولان در ایران.	

نتایج تحلیل عاملی تاییدی مندرج در جدول ۶ نشان می‌دهد که از ۱۲ تهدید برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بین المللی بزرگ در کشور فقط ۹ مورد از بارعاملی قابل قبولی برخوردارند و سایر عامل‌ها به دلیل این که بارعاملی کمتر از ۰/۳ و t-value کمتر از ۲ دارند، حذف می‌شوند.

جدول ۷: راهبردهای WO و SO برای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی

نقاط قوت (S)	نقاط ضعف (W)
<p>S1: وجود جاذبه‌های گردشگری (تاریخی و طبیعی) در کشور؛</p> <p>S2: وجود افراد با تجربه و آگاه به امر برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور؛</p> <p>S3: اقبال عمومی برای میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور؛</p> <p>S4: وجود نیروهای متخصص در ورزش کشور؛</p> <p>S5: وجود شرایط آب و هوایی مناسب در کشور؛</p> <p>S6: حمایت، تعامل و همکاری مناسب رسانه‌ها برای اطلاع‌رسانی و پخش مستقیم بازی‌ها در کشور در بخش آقایان؛</p> <p>S7: وجود تماشاگران مشتاق، پرشور و علاقمند در کشور.</p>	<p>W1: بازاریابی ورزشی ضعیف در کشور؛</p> <p>W2: نداشتن پست‌ها و کرسی‌های بانفوذ در مجامع بین‌المللی ورزشی؛</p> <p>W3: عدم امکان و ضعف در پخش مسابقات بانوان از رسانه ملی کشور؛</p> <p>W4: فقدان زیرساخت‌های مورد نیاز شهری (حمل و نقل هوایی، زمینی، و....) در کشور؛</p> <p>W5: فقدان هتل‌های مناسب و کافی در کشور؛</p> <p>W6: محدودیت‌ها و مشکلات فرهنگی و مذهبی در کشور؛</p> <p>W7: وجود مشکلات و چالش‌های سیاسی کشور در سطح بین‌المللی؛</p> <p>W8: کمبود اماکن ورزشی استاندارد و کافی در کشور؛</p> <p>W9: نبود سیستم بلیط‌فروشی مکانیزه در کشور؛</p> <p>W10: محدودیت‌های موجود در امر حضور بانوان ورزشکار خارجی در رقابت‌های بین‌المللی ورزشی در کشور؛</p> <p>W11: اقتصاد دولتی حاکم بر ورزش کشور؛</p> <p>W12: فقدان کتب و منابع ویژه میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور؛</p> <p>W13: فقدان قوانین و نظام مشخص اسپانسرهای ورزشی در کشور؛</p> <p>W14: کم‌اهمیت بودن و ساده‌اندیشی مسئولان نسبت به فرآیند اخذ میزبانی و</p>

		<p>برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی؛</p> <p>W15: آشنا نبودن مسئولان و دست اندرکاران امر ورزشی به زبان های روز دنیا؛</p> <p>W16: ضعف در به کارگیری فناوری های نوین و روزآمد در کشور؛</p>
راهبردهای WO	راهبردهای SO	فرصت ها (O)
<p>W1,W2,W3,W6,W7,W10,W11,O1,O2,O4,O7</p> <p>ارتقای سطح بهره مندی از موقعیت راهبردی ایران برای کسب میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور؛</p> <p>W4,W5,W8,W9,W13,O2,O3,O5,O6,O9</p> <p>ارتقای سطح نگرش مسئولان جهت توسعه کمی و کیفی زیرساخت ها و اماکن ورزشی؛</p> <p>W15,W16,O8: ارتقا و بهره مندی از IT برای آموزش مدیران و مسئولان ورزش کشور.</p>	<p>S1,S5,O1,O4,O7,O8</p> <p>ارتقای نظام گردشگری و اکوتوریسم ورزشی در کشور؛</p> <p>S2,S4,S6,O5,O6,O9</p> <p>ارتقای سطح کیفی رشته های ورزشی بیشتر در کشور؛</p> <p>S3,S7,O2,O3</p> <p>نگرش مسئولان و متولیان ورزش کشور نسبت به اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی.</p>	<p>O1: موقعیت راهبردی و ژئوپولیتیکی ایران در منطقه حساس خاورمیانه؛</p> <p>O2: جایگاه مناسب سیاسی ایران در بین کشورهای اسلامی و در حال توسعه؛</p> <p>O3: دیدگاه مناسب دولت جهت توسعه و تجهیز اماکن، فضاها و تجهیزات ورزشی؛</p> <p>O4: وجود مناطق آزاد گردشگری و اقتصادی در کشور (کیش، قشم، چابهار و...);</p> <p>O5: جهانی بودن برخی از رشته های ورزشی در کشور؛</p> <p>O6: بهبود وضعیت و جایگاه اقتصادی کشور طی سالیان اخیر؛</p> <p>O7: فرهنگ مناسب میهمان نوازی در نزد ایرانیان؛</p> <p>O8: ارتقای فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشور؛</p> <p>O9: اقبال عمومی به برخی رشته های ورزشی در کشور (کشتی، والیبال، فوتبال و..)</p>

نتایج جدول ۷ نشان می‌دهد برای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی در ایران سه راهبرد SO و سه راهبرد WO وجود دارد.

جدول ۸: راهبردهای ST و WT برای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی

نقاط قوت (S)	نقاط ضعف (W)
S1: وجود جاذبه‌های گردشگری (تاریخی و طبیعی) در کشور؛	W1: بازاریابی ورزشی ضعیف در کشور؛
S2: وجود افراد با تجربه و آگاه به امر برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور؛	W2: نداشتن پست‌ها و کرسی‌های بانفوذ در مجامع بین‌المللی ورزشی؛
S3: اقبال عمومی برای میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور؛	W3: عدم امکان و ضعف در پخش مسابقات بانوان از رسانه ملی کشور؛
S4: وجود نیروهای متخصص در ورزش کشور؛	W4: فقدان زیرساخت‌های مورد نیاز شهری (حمل و نقل هوایی، زمینی، و...) در کشور؛
S5: وجود شرایط آب و هوایی مناسب در کشور؛	W5: فقدان هتل‌های مناسب و کافی در کشور؛
S6: حمایت، تعامل و همکاری مناسب رسانه‌ها برای اطلاع‌رسانی و پخش مستقیم بازی‌ها در کشور در ورزش آقایان؛	W6: محدودیت‌ها و مشکلات فرهنگی و مذهبی در کشور؛
S7: وجود تماشاگران مشتاق، پرشور و علاقمند در کشور.	W7: وجود مشکلات و چالش‌های سیاسی کشور در سطح بین‌المللی؛
	W8: کمبود اماکن ورزشی استاندارد و کافی در کشور؛
	W9: نبود سیستم بلیط‌فروشی مکانیزه در کشور؛
	W10: محدودیت‌های موجود در امر حضور بانوان ورزشکار خارجی در رقابت‌های بین‌المللی ورزشی در کشور؛
	W11: اقتصاد دولتی حاکم بر ورزش کشور؛
	W12: فقدان کتب و منابع ویژه میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور؛
	W13: فقدان قوانین و نظام مشخص اسپانسرهای ورزشی در کشور؛
	W14: کم‌اهمیت بودن و ساده‌اندیشی مسئولان نسبت به فرآیند اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی؛
	W15: آشنا نبودن مسئولان و دست‌اندرکاران امر ورزشی به زبان‌های روز دنیا؛

		W16: ضعف در به کارگیری فناوری های نوین و روزآمد در کشور.
راهبردهای WT	راهبردهای ST	تهدیدها (T)
<p>W1,W9,W11,W13,T1,T8: ارتقای نظام بازاریابی ورزشی در کشور؛</p> <p>W2,W14,W15,T6: افزایش تعداد کرسی های بین المللی ورزشی؛</p> <p>W3,W6,W10,T5: ارتقای سطح نگرش مراجع و مسئولان فرهنگی کشور نسبت به ورزش بانوان؛</p> <p>W7,W16,T4,T9: ارتقای سطح فعالیت رسانه های ملی در سطوح بین المللی؛</p> <p>W12,W14,T2,T6: ارتقای سطح نگرش مسئولان ورزشی کشور نسبت به قوانین بین المللی.</p>	<p>S1,S2,S3,S4,S5,T1,T3,T5,T6,T8: ارتقای توان رقابتی کشور جهت اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی؛</p> <p>S6,T4,T9: ارتقای سطح نظام حقوقی حق پخش تلویزیونی؛</p> <p>S7,T2: ارتقای سطح باور مسئولان نسبت به محبوبیت ورزش در جامعه.</p>	<p>T1: وجود رقبای قوی برای میزبانی رویدادهای ورزشی در سطح منطقه و جهان؛</p> <p>T2: عدم توجه جدی مدیران و مسئولان ورزش کشور به پروتکل ها، قوانین و مقررات بین المللی ورزشی و وجود اساسنامه های غیر استاندارد؛</p> <p>T3: چالش سیاسی با برخی از کشورهای منطقه؛</p> <p>T4: تبلیغات منفی رسانه های بیگانه و دشمنان بر علیه ایران؛</p> <p>T5: محدودیت حضور بانوان بویژه بانوان خارجی تماشاگر در ورزشگاه ها؛</p> <p>T6: تعاملات ضعیف بین مدیران ورزش کشور با نهادهای بین المللی ورزشی؛</p> <p>T7: جنگ و هرج و مرج در کشورهای همسایه؛</p> <p>T8: تحریم های اقتصادی و سیاسی؛</p> <p>T9: نبود قوانین حق پخش تلویزیونی.</p>

نتایج جدول ۸ نشان می دهد برای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی در ایران سه راهبرد ST و

پنج راهبرد WT وجود دارد.

جدول ۹: ماتریس عوامل داخلی اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران

عوامل داخلی	کد	عوامل داخلی اولویت دار	ضریب اهمیت (وزن)	شدت عامل	نمره = ضریب اهمیت × شدت عامل
قوی	S1	وجود جاذبه های گردشگری (تاریخی و طبیعی) در کشور	۰/۰۶	۴	۰/۲۴
	S2	وجود افراد با تجربه و آگاه به امر برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور	۰/۰۲	۳	۰/۰۶
	S3	اقبال عمومی برای میزبانی رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در کشور	۰/۰۴	۴	۰/۱۶
	S4	وجود نیروهای متخصص در ورزش کشور	۰/۰۲	۳	۰/۰۶
	S5	وجود شرایط آب و هوایی مناسب در کشور	۰/۰۵	۴	۰/۲
	S6	حمایت ، تعامل و همکاری مناسب رسانه ها برای اطلاع رسانی و پخش مستقیم بازی ها در کشور	۰/۰۲	۳	۰/۰۶
	S7	وجود تماشاگران مشتاق ، پرشور و علاقمند در کشور	۰/۰۷	۴	۰/۲۸
ضعیف	W1	بازاریابی ورزشی ضعیف در کشور	۰/۰۵	۱	۰/۰۵
	W2	نداشتن پست ها و کرسی های بانفوذ در مجامع بین المللی ورزشی	۰/۰۷	۱	۰/۰۷
	W3	عدم امکان پخش مسابقات بانوان از رسانه ملی کشور	۰/۰۷	۱	۰/۰۷
	W4	فقدان زیرساخت های مورد نیاز شهری (حمل و نقل هوایی، زمینی، خدمات و....) در کشور	۰/۰۴	۲	۰/۰۸
	W5	فقدان هتل های مناسب و کافی در کشور	۰/۰۳	۲	۰/۰۶
	W6	محدودیت ها و مشکلات فرهنگی و مذهبی در کشور	۰/۰۷	۱	۰/۰۷
	W7	وجود مشکلات و چالش های سیاسی کشور در سطح بین المللی	۰/۰۸	۱	۰/۰۸
	W8	کمبود اماکن ورزشی استاندارد و کافی در کشور	۰/۰۳	۲	۰/۰۶
	W9	نبود سیستم بلیط فروشی مکانیزه در کشور	۰/۰۲	۱	۰/۰۲
	W10	محدودیت های موجود در امر حضور بانوان ورزشکار خارجی در رقابت های بین المللی ورزشی در کشور	۰/۰۷	۱	۰/۰۷
	W11	اقتصاد دولتی حاکم بر ورزش کشور	۰/۰۵	۱	۰/۰۵
	W12	فقدان کتب و منابع ویژه میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ ورزشی در کشور	۰/۰۱	۲	۰/۰۲

۰/۰۵	۱	۰/۰۵	فقدان قوانین و نظام مشخص اسپانسرهای ورزشی در کشور	W13
۰/۰۴	۱	۰/۰۴	کم اهمیت بودن و ساده اندیشی مسئولان نسبت به فرایند اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی	W14
۰/۰۲	۱	۰/۰۲	آشنا نبودن مسئولان و دست اندرکاران امر ورزشی به زبانهای روز دنیا	W15
۰/۰۴	۲	۰/۰۲	ضعف در فناوری و تکنولوژی های نوین و روزآمد در کشور	W16
۱/۹۱		۱	مجموع ضرایب اهمیت عوامل داخلی	

جدول ۱۰: ماتریس عوامل خارجی اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران

عوامل خارجی	کد	عوامل خارجی اولویت دار	ضریب اهمیت (وزن)	شدت عامل	نمره = ضریب اهمیت × شدت عامل
عوامل خارجی	01	موقعیت راهبردی و ژئوپولیتیکی ایران در منطقه حساس خاورمیانه	۰/۰۷	۴	۰/۲۸
	02	جایگاه مناسب سیاسی ایران در بین کشورهای اسلامی و در حال توسعه	۰/۰۲	۳	۰/۰۶
	03	دیدگاه مناسب دولت جهت توسعه و تجهیز اماکن، فضاها و تجهیزات ورزشی در کشور	۰/۰۲	۳	۰/۰۶
	04	وجود مناطق آزاد گردشگری و اقتصادی در کشور (مثل کیش، قشم، چابهار، انزلی و...)	۰/۰۸	۴	۰/۳۲
	05	جهانی بودن برخی از رشته های ورزشی در کشور	۰/۰۶	۴	۰/۲۴
	06	بهبود وضعیت و جایگاه اقتصادی کشور طی سالیان اخیر	۰/۰۱	۳	۰/۰۳
	07	فرهنگ مناسب میهمان نوازی در نزد ایرانیان	۰/۰۴	۴	۰/۱۶
	08	ارتقاء فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشور	۰/۰۲	۳	۰/۰۶
	09	اقبال عمومی از برخی رشته های ورزشی	۰/۰۹	۴	۰/۳۶

			در کشور (مثل کشتی، فوتبال، والیبال، تکواندو).		
۰/۰۶	۲	۰/۰۳	وجود رقبای قوی برای میزبانی رویدادهای ورزشی در سطح منطقه و جهان	T1	تهدیدها
۰/۰۹	۱	۰/۰۹	عدم توجه جدی مدیران و مسئولان ورزش کشور به پروتکل ها، قوانین و مقررات بین المللی ورزشی و وجود اساسنامه های غیر استاندارد	T2	
۰/۰۹	۱	۰/۰۹	چالش سیاسی با برخی از کشورهای منطقه (جزایر سه گانه، بیداری اسلامی)	T3	
۰/۰۹	۱	۰/۰۹	تبلیغات منفی رسانه های بیگانه و دشمنان بر علیه نظام جمهوری اسلامی ایران	T4	
۰/۰۸	۱	۰/۰۸	محدودیت در خصوص حضور بانوان بویژه بانوان خارجی تماشاگر در ورزشگاهها	T5	
۰/۰۸	۱	۰/۰۸	تعاملات ضعیف بین مدیران ورزش کشور با نهادهای بین المللی ورزشی	T6	
۰/۰۶	۲	۰/۰۳	جنگ و هرج و مرج در کشورهای همسایه	T7	
۰/۰۸	۱	۰/۰۸	تحریمهای اقتصادی و سیاسی	T8	
۰/۰۴	۲	۰/۰۲	نبود قوانین حق پخش تلویزیونی	T9	
۲/۲۴		۱	مجموع ضرایب اهمیت عوامل خارجی		

شکل ۱: موقعیت راهبردی اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران

عوامل خارجی	فرصت	۴	راهبردهای محافظه کارانه	راهبرد های تهاجمی
	تهدید	۱	راهبردهای تدافعی	راهبردهای رقابتی
		۱	ضعف	۲/۵
		عوامل داخلی		

نتایج جدول ۹ و ۱۰ و شکل ۱ نشان می‌دهد موقعیت راهبردی اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی ایران در WT قرار دارد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر، تدوین راهبرد و تعیین موقعیت راهبردی اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی ورزشی در ایران بود. نتایج پژوهش نشان داد برای اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین المللی در ایران ۱۶ نقطه ضعف، ۷ نقطه قوت، ۹ فرصت و ۹ تهدید در حوزه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، ورزشی و اجتماعی وجود دارد که یافته‌های تحقیق با نتایج تحقیقات هورن (۲۰۰۷)، واتیسان و هورن (۲۰۰۶)، کاراداکیس و کاپیلاندو (۲۰۱۰)، لئو و همکاران (۲۰۱۰) و گابریل (۲۰۰۹) همخوانی دارد. همان طوی که نتایج پژوهش حاضر و ادبیات پیشینه نشان می‌دهد کشورهای مختلف از جمله ایران برای برگزاری رویدادهای مختلف ورزشی دارای نقاط ضعف و قوت، فرصت ها و تهدیدهای مختلفی هستند. در این راستا کشور ایران به دلایل مختلف از جمله جنگ تحمیلی پس از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی و تحریم‌های ناجوانمردانه سیاسی و اقتصادی در بسیاری از حوزه‌ها به ویژه زیرساخت‌های اقتصادی، ساخت هتل‌ها و اماکن اقامتی مناسب، راه های ارتباطی و حمل و نقل مناسب، اماکن و تاسیسات و زیرساخت‌های ورزشی و دستیابی به فناوری‌های نوین در حوزه‌های مختلف و حوزه ورزش نتوانسته است توفیق مناسبی داشته باشد. از این‌رو، با توجه به این که در حال حاضر کشور در

برخی از حوزه‌ها در حال گذر از وضعیت نامطلوب به وضعیت مطلوب، وضعیت سیاسی کشور در سطح بین‌المللی در حال بهبود و وضعیت تورم در کشور کنترل شده و رشد اقتصادی رو به مثبت شدن است، توصیه می‌شود مسئولان و متولیان تاثیرگذار کشور در دولت و مجلس شورای اسلامی در اقدامی هماهنگ و یکپارچه و رویکردی ملی با تدوین برنامه ای جامع در دوره زمانی معین و اجرای مرحله به مرحله آن، توجه خاصی به برطرف کردن نقاط ضعف یاد شده داشته باشند. گرچه ممکن است که رفع این مشکلات در مدت زمان کوتاه میسر نباشد، اما بهره‌مندی از توان مالی بخش خصوصی به ویژه دعوت از سرمایه‌گذاران خارجی با یک رویکرد برد-برد و دادن تضمین‌های لازم از سوی دولت برای حمایت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و همچنین سرمایه‌گذاران خارجی به منظور حفظ امنیت و حفاظت و برگشت سرمایه آنها راهکار مناسبی به نظر می‌رسد. از سویی دیگر، اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی مستلزم حضور در مجامع و سازمان‌های تاثیر گذار بین‌المللی و بین‌المللی ورزشی از جمله کمیته بین‌المللی المپیک، فدراسیون‌های جهانی و آسیایی و شورای المپیک آسیاست. از آنجا که مسئولان ورزشی ایران ضمن عدم تسلط به زبان‌های روز دنیا از جمله زبان انگلیسی در هیچ نهاد ورزشی تاثیرگذار دارای پست‌های موثر نمی‌باشند، لذا چنین ضعف بزرگی در ورزش کشور در اخذ و برگزاری رویدادهای بین‌المللی بزرگ ورزشی تاثیر زیادی دارد. از این رو به نظر می‌رسد یکی از معیارهای مهم انتخاب مسئولان ورزشی کشور باید تسلط به زبان انگلیسی باشد تا این ضعف برای برقراری ارتباط موثر با نهادهای تاثیرگذار ورزشی برطرف شود. همچنین، ایجاد کلاس‌های آموزش زبان انگلیسی اجباری و مستمر در وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک، فدراسیون‌ها و هیئت‌های ورزشی از دیگر راهکارهای مفید می‌تواند باشد. اما از مهم‌ترین ضعف‌های اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی در ایران، موضوع ورزش بانوان و حضور بانوان ورزشکار خارجی بدون حجاب اسلامی و پخش رقابت‌های آنها از صدا و سیماست. در این راستا به منظور حل این مسئله مهم فرهنگی، ضروری است که مسئولان ورزش کشور ارتباطی موثر، هدفمند و با برنامه با مراجع تقلید و صاحب نظر در این حوزه داشته باشند و با ارائه راهکارهای مفید و عملی توأم با حفظ ارزش‌های اسلامی، مشکل حضور بانوان کشور در رقابت‌های خارجی و همچنین حضور بانوان ورزشکار خارجی شرکت‌کننده در مسابقات بین‌المللی ورزشی ایران و نحوه پخش این گونه رقابت‌ها را از صداوسیما برای همیشه حل نمایند. شاید یکی از راهکارهای مفید در این مورد، برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی به طور مشترک با کشورهای همسایه باشد. از سویی دیگر، برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی در کشور مستلزم وجود بستر مناسب است. خوشبختانه، در کشور

ایران برخی از بسترهای مورد نیاز برای برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی از جمله شرایط آب و هوایی مناسب و چهار فصل، جاذبه‌های گردشگری متنوع، اقبال عمومی و همچنین صدا و سیمای دولتی که امکان پخش بازی‌ها و مسابقات را بدون محدودیت فراهم می‌کند، وجود دارد. از این رو، مسئولان و متولیان تصمیم‌گیرنده در وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و فدراسیون‌های مختلف ورزشی می‌توانند با برجسته کردن این نقاط در سطوح بین‌المللی برای اخذ و پذیرش رویدادهای بین‌المللی ورزشی در ایران اقدام نمایند. در حالی این نقاط قوت در ایران وجود دارد که در بسیاری از کشورهای دیگر از جمله کشورهای حاشیه خلیج فارس مانند قطر که میزبانی بازی‌ها آسیایی و مسابقات جام جهانی فوتبال را تقبل کرده‌اند، چنین شرایطی وجود ندارد. بنابراین، چنانچه عزم ملی و اتحاد و همدلی در بین مسئولان ورزشی کشور در این راستا به وجود آید و با امکان سنجی نوع رویداد بزرگ بین‌المللی مانند مسابقات کشورهای اسلامی که مشکلات فرهنگی بانوان در آن کمتر وجود دارد، می‌توان زمینه برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی را در کشور فراهم کرد. برای حضور در عرصه‌های بین‌المللی چند نکته مهم می‌تواند تاثیرگذار باشد؛ از جمله: وضعیت اقتصادی مناسب کشورها، نفوذ سیاسی دولت‌ها در مسایل جهانی و موقعیت کشورها از نقطه نظر راهبردی. با توجه به بهبود وضعیت اقتصادی کشور و افزایش نفوذ و تاثیرگذاری آن در بین کشورهای اسلامی به دلیل داشتن ریاست جنبش عدم تعهد، به نظر می‌رسد که مسئولان ورزشی کشور می‌توانند از این فرصت‌ها به نحوه شایسته‌ای استفاده نمایند؛ به طوری که تشکیل شورایی مرکب از افراد حاضر در کمیته‌های مختلف کشورهای عضو جنبش عدم تعهد برای استفاده از موقعیت مزبور برای تاثیرگذاری در انتخابات و انتصابات پست‌های تاثیرگذار بین‌المللی ورزشی و همچنین رای‌گیری‌های مختلف برای دادن امتیاز برگزاری رویدادهای بین‌المللی ورزشی به ایران پیشنهاد می‌گردد. در این راستا نباید تنها به توانایی مسئولان وزارت ورزش و جوانان، کمیته ملی المپیک و مسئولان فدراسیون‌های ورزشی اکتفا کرد، بلکه نقش مسئولان وزارت امور خارجه و سفرای جمهوری اسلامی ایران در کشورهای مختلف نیز در ایجاد تعاملات مناسب می‌تواند مهم و کلیدی باشد. از سویی دیگر، دیدگاه مناسب دولت در به روز کردن اماکن، فضاها و تجهیزات ورزشی توأم با فناوری روز دنیا، از فرصت‌های مهم است که می‌تواند پشتوانه بسیار قوی برای میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی در کشور باشد، چرا که اگر همه شرایط سیاسی و اقتصادی فراهم باشد، اما زیرساخت‌ها و اماکن و تجهیزات ورزشی که لازمه برگزاری شایسته رویدادهای ورزشی است در دسترس نباشد، اعطای میزبانی و امکان برگزاری رویدادهای مختلف ورزشی در کشور میسر نخواهد بود. مسئله مهم دیگر که حضور کشورهای دیگر را در یک رویداد

ورزشی بزرگ در سایر کشورها می‌تواند تضمین نماید، موقعیت و جایگاه ورزشی آن‌ها در سطح بین‌المللی است. خوشبختانه، پس از پیروزی انقلاب اسلامی برخی رشته‌های ورزشی از جمله کشتی، تکواندو و وزنه برداری از سطح فنی بالا و جایگاه مناسبی در میادین بین‌المللی برخوردار هستند. همچنین، در سال‌های اخیر رشته‌های والیبال، بسکتبال و فوتبال سالنی، ماهیت جهانی گرفته‌اند و فراتر از سطح آسیا عمل می‌کنند. این موارد موجب محبوبیت جایگاه این رشته در بین افراد جامعه شده و استقبال خوبی از آنها می‌شود. از این عوامل می‌توان در متقاعد کردن تصمیم‌گیرندگان واگذاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی و حضور کشورهای صاحب سبک در رشته‌های مزبور در ایران استفاده کرد. در مجموع، می‌توان گفت که بخشی از تهدیدهای موجود در اخذ میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی در ایران می‌تواند با یک نگاه ملی به فرصت تبدیل شوند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، سیاست مسئولان نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران بر مبنای دوری از هرگونه خصومت، جنگ و تعرض به خاک دیگر کشورها بوده - مسئله تنش با کشور امارات به ویژه بر سر مالکیت جزایر سه گانه موضوعی جدی به شمار نمی‌آمده - است، در حالی که برخی از کشورهای منطقه و فرا منطقه‌ای برای ایجاد بی‌ثباتی سیاسی در منطقه، تسهیل حضور کشورهای فرا منطقه‌ای در حوزه خلیج فارس و دستیابی به سودهای مختلف، در اقدامی هماهنگ در رسانه‌های منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای از وجود جنگ در حوزه خاورمیانه خبر می‌دهند. در این شرایط، مسئولان سیاسی، ورزشی و رسانه‌های مختلف ملی می‌توانند از ورزش به عنوان ابزاری جهت ایجاد دوستی و وفای بین‌المللی استفاده کنند و با برگزاری رویدادهای مهم و بزرگ بین‌المللی ورزشی ضمن خنثی کردن توطئه‌های استکبار جهانی، واقعیت و ماهیت اصلی جمهوری اسلامی ایران را به جهانیان نشان دهند. همچنین، رسانه‌های مختلف جمهوری اسلامی می‌توانند برای از بین بردن تنش‌های موجود نقش کلیدی داشته باشند و با رساندن پیام صلح جمهوری اسلامی با برنامه‌های مفید و تاثیرگذار در این رهگذر به اهداف صلح‌آمیز جمهوری اسلامی کمک شایانی نمایند. در این راستا برگزاری مسابقات ورزشی با حضور کشورهای منطقه در مناطق مورد تنش با شعار و هدف صلح برای همه کشورها راهکار مناسبی می‌تواند باشد. از سویی دیگر، با توجه به این که در حال حاضر بیداری کشورهای اسلامی منطقه خاور میانه را فرا گرفته و وجود ناامنی، بی‌ثباتی سیاسی و جنگ در برخی از کشورهای همسایه، برای آن‌ها تهدیدی جدی و برای کشور ما فرصت مناسبی را فراهم کرده است، مسئولان ورزش کشور می‌توانند با یک برنامه و عزم ملی از این فرصت استفاده بهینه نمایند و با پذیرش میزبانی برخی از رویدادهای بین‌المللی که کشورهای مزبور به دلایل ذکر شده از برگزاری آنها ناتوان هستند، امنیت، صلح و آرامش و واقعیت ایران را در سطح منطقه و جهان به

نمایش بگذارند. همچنین، با توجه به این که عدم آشنایی برخی مسئولان ورزشی و سیاسی کشور با قوانین بین‌المللی ورزشی، ورزش کشور را با چالش‌های جدی رو به رو می‌سازد و این گونه دیدگاه‌ها بر عدم اخذ میزبانی رویدادهای بین‌المللی در کشور نیز تاثیر گذاشته است، آشنا ساختن مسئولان سیاسی و ورزشی کشور با قوانین و مقررات بین‌المللی و بین‌المللی ورزشی در باز کردن گره موجود می‌تواند بسیار مفید واقع شود.

برخی از یافته‌های پژوهش نشان داد که راهبردهای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی در ایران عبارت اند از: ارتقای نظام بازاریابی ورزشی در ورزش کشور، افزایش تعداد کرسی‌های بین‌المللی ورزشی، بهبود نگرش مراجع و مسئولان فرهنگی کشور نسبت به ورزش بانوان، افزایش فعالیت رسانه‌های ملی در سطوح بین‌المللی، بهبود نظام گردشگری و اکوتوریسم ورزشی در کشور، ارتقای سطح کیفی رشته‌های ورزشی بیشتر در کشور، بهبود نگرش مسئولان و متولیان ورزش کشور نسبت به اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی، بهبود توان رقابتی کشور جهت اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی، توسعه نظام حقوقی حق پخش تلویزیونی، افزایش باور مسئولان نسبت به محبوبیت ورزش در جامعه که این یافته‌ها با نتایج پژوهش پریوس (۲۰۱۲)، گنژ (۲۰۰۵)، استینوس (۲۰۰۸)، گلین (۲۰۰۸)، وایتسون و هورن (۲۰۰۶) و چالیپ (۲۰۰۴) که به تدوین راهبرد اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای در کشورهای مختلف پرداخته و به راهبردهایی نزدیک به راهبرد اتخاذ شده در کشور ایران دست یافته بودند، همخوانی دارد. همچنین، موقعیت راهبردی اخذ و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی در ایران در موقعیت تدافعی قرار دارد که با نتایج پژوهش پریوس (۲۰۱۲)، گنژ (۲۰۰۵)، استینوس (۲۰۰۸)، گلین (۲۰۰۸)، وایتسون و هورن (۲۰۰۶) همخوانی ندارد. موفقیت در اخذ و میزبانی رویدادهای بزرگ توسط هر کشوری به خصوص ایران مستلزم داشتن یک برنامه راهبردی و طولانی مدت است تا با اجرای آن بتوان در اخذ میزبانی و برگزاری آن موفق عمل کرد. در این راستا تدوین راهبردهای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی بر مبنای پژوهش حاضر نکات مهم و راهبردهای خاصی را برای مسئولان در حوزه‌های مختلف نمایان ساخته است؛ به طوری که راهبردهای تدوین شده بیانگر این است که برای اخذ میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی ضروری است بر مبنای راهبردهای تدوین شده یک سری فرآیندهای به هم پیوسته از جمله ارتباطات بین‌المللی مناسب در سطوح سیاسی و ورزشی انجام شود. در این راستا به نظر می‌رسد، مسئولان ورزش کشور ابتدا باید موافقت لازم را از بالاترین مقامات اجرایی همچون هیئت دولت جهت برگزاری چنین رویدادهایی کسب نمایند. سپس با همکاری وزارتخانه‌های

مختلف از جمله وزارت امور خارجه و سفارت خانه‌های کشور در سایر کشورها نسبت به برقراری ارتباطات سیاسی و اخذ نظر مساعد سایر کشورها نسبت به کشور و همچنین ورزش کشور اقدام کنند. در این رابطه می‌توان از اقدامات مثبت تیم مذاکره کننده هسته‌ای که با اقدامی هماهنگ با مسئولان سیاسی کشور نسبت به پیشبرد مذاکرات هسته‌ای اقدامات موفقی انجام داده‌اند، الگو برداری کرد. همان طوری که تیم مذاکره کننده هسته‌ای کشور با هماهنگی کامل با بالاترین مقام کشور یعنی رهبر معظم انقلاب، مسئولان قوه مقننه و قوه مجریه و سازمان انرژی هسته‌ای در مذاکرات با قدرت و مهارت خاصی اقدام می‌نمایند و از مهارت‌های ارتباطی بین‌المللی مناسبی برخوردار هستند، چنین اقدامی برای اخذ میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی در سطوح بین‌المللی ضروری به نظر می‌رسد. از سویی دیگر، ضروری است به طور همزمان متولیان ورزش کشور نسبت به شناسایی افراد واجد شرایط و مسلط به زبان انگلیسی اقدام و با سرمایه گذاری و حمایت‌های مالی و معنوی نسبت به اخذ کرسی‌های موثر بین‌المللی ورزشی اقدام کنند تا با این فرآیند، افراد مزبور ضمن شناسایی توانمندی‌های کشور و تاثیر مثبت نسبت به نگرش نهادهای بین‌المللی برای واگذاری امتیاز میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی به ایران اقدام نمایند. همچنین ضرورت دارد در اقدامی هماهنگ مسئولان و متولیان سیاسی کشوری برای بهبود روابط بین‌المللی با حفظ ارزش‌های اسلامی و تبعیت از منویات مقام رهبری تلاش نمایند تا تاثیر منفی نگرش نامطلوب سیاسی برخی از کشورهای منطقه و فرامنطقه‌ای نسبت به اعطای امتیاز میزبانی رویدادهای بزرگ بین‌المللی خنثی گردد؛ به طوری که عدم ارتباط مناسب در حوزه سیاسی در سطح بین‌المللی موجب لغو برخی میزبانی‌های ورزشی از جمله میزبانی بازی‌ها کشورهای اسلامی در کشور شده است.

برگزاری رویدادهای مهم بین‌المللی ورزشی در کشور مستلزم نگاه ویژه و فعالیت همه بخش‌های سیاسی، اقتصادی، بازرگانی، فرهنگی، ورزشی و اجتماعی کشور است؛ به طوری که برای ورود به چنین رقابتی در عرصه بین‌المللی ضروری است که کشور از لحاظ اقتصادی به یک ثبات و رشد معقولی دست یابد تا بر این مبنای نگاه دولت به زیرساخت‌های ورزشی و غیر ورزشی از جمله ساخت و تجهیز اماکن، تاسیسات و تجهیزات ورزشی تغییر یابد و توان سرمایه گذاری در این بخش به وجود آید. در حالی که بسیاری از گزارش‌های مسئولان ورزش کشور حاکی از این است که طرح‌های عمرانی ورزشی نیمه تمام زیادی در کشور وجود دارد و به دلیل مشکلات مالی امکان تکمیل آن‌ها در حال حاضر برای کشور میسر نیست (خبرگزاری ایسنا، ۱۳۹۳). ضروری است اهتمام دولت و مسئولین ورزش کشور برای این حوزه تقویت شود و تلاش گردد تا بستر اولیه برای برگزاری رویدادهای مهم ورزشی در ایران فراهم شود.

دلایل فرهنگی و حاکمیت اعتقادات ارزشمند دین مبین اسلام در کشور و عدم برگزاری رویدادهای ورزشی بانوان در ایران، برگزاری چنین رویدادهایی را در کشور با محدودیت‌های جدی رو به رو ساخته است که به نظر می‌رسد با شرایط کنونی، به راحتی قابل حل نباشد. در این راستا ضروری است که مشکل ورزش بانوان و برگزاری رقابت‌های بین‌المللی در داخل کشور و حضور بانوان در رقابت‌های خارج از کشور با هماهنگی مراجع تقلید و مسئولان فرهنگی کشور و با اتخاذ راهبرد مناسب برای همیشه مرتفع گردد. همچنین، وضعیت هتلداری، حمل و نقل، توسعه بازاریابی، گردشگری و سایر موارد نیز در کشور باید به حد استانداردهای معقول نزدیک شود.

در پایان می‌توان گفت که چنانچه راهبردهای به دست آمده در پژوهش حاضر مورد توجه مسئولان ورزش قرار گیرد و یک عزم جدی و ملی برای اخذ میزبانی و برگزاری رویدادهای بزرگ بین‌المللی ورزشی به وجود آید، نه تنها امکان اخذ امتیاز این گونه رویدادها دشوار نیست، بلکه می‌توان با بهره‌گیری از فرصت‌ها و نقاط قوت، تهدیدها را به فرصت و نقاط ضعف را به نقاط قوت تبدیل کرد. بر این اساس، وضعیت تدافعی موقعیت ایران می‌تواند به وضعیت محافظه کارانه، رقابتی و حتی تهاجمی تغییر یابد و بی‌تردید، چنین رویکردی می‌تواند تأثیرات مثبتی را بر بخش‌های مختلف کشور از جمله گردشگری، عمران، کسب کرسی‌های موثر بین‌المللی ورزشی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشور در پی داشته باشد.

- خبرگزاری ایسنا (۱۳۹۳) "مصاحبه با وزیر ورزش و جوانان در خصوص اماکن ورزشی نیمه تمام کشور". ۸ بهمن ماه، کد خبر ۹۳۱۱۰۸۰۴۸۵۴.
- Allmers, S., Maennig, W.(2009) "**Economic Impacts of the FIFA Soccer World Cups in France 1998 ,Germany 2006, and outlook for South Africa 2010**". Eastern Economic Journal. 35: 500-519.
- Baade, R., Matheson, V. (2006) "**Padding Required: Assessing the Economic Impact of the Super Bowl**". European sports Management Quarterly. 6(4):353-374.
- Baade, R., Matheson, V. (2000) "**An Assessment of the economic impact of the American Football championship, the super Bowl, on host communities**". Reflects et perspectives. 34(2): 35-46.
- Bohlmann, H. R. (2006) "**Predicting the economic impact of the 2010 FIFA World Cup on South Africa**". International Journal of sport management and marketing. vol.3 No.4, pp.383-96.
- Chalip, L. (2004) **Beyond impact: a general model for sport event leverage**. In Ritchie, B.W. and Adair, D. (Eds), Sport Tourism: Interrelationships, Impacts and Issues, Channel View Publications, Clevedon, pp: 226-52.
- Diaey,T., Jerome, J., Tjusevs,P., Zamboni, G. (2011) **Bidding: how can you win even if you lose?: identifying the legacies of lost bids to host a sports mega event**. FIFA master book, pp:57-69
- Gabriel, C. (2009) "**The economic importance of major sports events**". managing leisure. 5(1): 17-28
- Gelien, M. (2008) **Olympics: the cost; environmental and transportation improvements could send price soaring**. New York Times, p.21.
- Getz, D. (1997) **Event management and event tourism forecasting council**. tourism forecasting council. pp:115-201
- Getz, D. (2005) **Event Management & Event Tourism. 2nd Edition**. New York: Cognizant, pp: 32-47.
- Hiller, H. (2006) "**Post-event outcomes and the post-modern turn: the Olympics and urban transformations**". European Sport Management Quarterly. Vol. 6 No. 4, pp: 317-32.
- Horne, J. (2007) "**The four 'Known' of sports mega-events**". Leisure Studies.Vol. 26 No. 1, pp:81-96.
- Horne, J., Manzenreiter, W. (2006) "**An introduction to the sociology of sports mega-events**". Sociological review. 54(s2), 1-24.
- Kostas, K. Kaplanidou, K. (2010) "**Event leveraging of mega sport events: A SWOT analysis approach**". International Journal of Event and Festival Management. Vol. 1 No.3, pp. 170-185.

- Leo Jago, Larry Dwyer, Geoffrey Lipman, Daneel Van Lill, Shaun Vorster (2010) **"Optimizing the potential of mega-events: An overview"**. International Journal of Event and Festival Management, 1(3): 220 – 237.
- Preuss, H. (2012) **Green economy challenges for the FIFA World Cup and the Olympic Games**. 2nd version, p. 8.
- Preuss, H. Solberg, H. (2006) **" Attracting major sporting events: the role of local residents"**. European Sport Management Quarterly. Vol. 6 No. 4, pp. 391-411.
- Rio de Janeiro municipality (2012) **Strategic plan for Rio de Janeiro Government. 2013-2016**
- Ruta, D. (2011) **Legacy of events , presentation**. Milan: SDA Bocconi, 49-51.
- Stevens, A. (2008) **"2012 London Olympics to regenerate one of the poorest areas of the capital"**. City Mayors Sport Report. pp. 1-3
- Tomlinson, R. (2010) **"Who's Accolades? An Alternative Perspective on Motivations for Hosting the Olympics"**. Springer Science, Business Media B.V. pp: 51-80.

Codification Strategies and Determining Strategic Position of Bidding and Hosting International Mega Sporting Events in Iran

Loghman keshavarz

Ph.D., Associate Professor, Sports Management Dept., Payam-e-Noor University

Abolfazl Farahani

Ph.D., Full Professor, Sports Management Dept., Payam-e-Noor University

Morteze Rezaee Soufi

Ph.D., Assistant Professor, Sports Management Dept., Payam-e-Noor University

Hossein Zokaee

Ph.D. in Sports Management, Payam-e-Noor University

Received: 4 Feb. 2015

Accepted: 14 Feb. 2015

The purpose of research was the codification strategies and determining strategic situation of bidding and hosting international mega sporting events in Iran. The research was based on mixed methods of qualitative and quantitative. The statistical population of the research was 230 persons. They were sport management faculty members, managers and experts of sport organizational who were familiar with hosting sporting events. 25 managers and elite sport experts who were familiar with hosting mega sporting events were chosen purposely to qualitative samples. 141 persons were randomly chosen to quantitative sample based on Morgan table. To achieve the research objectives, the list of strengths, weaknesses, opportunities, and threats of bidding and hosting mega sporting events in Iran were provided, and the final list was completed in 3 times on Delphi method and experts' opinion. Then, the self-made questioner with 61 questions was distributed among quantitative samples. Validity of the questionnaire was confirmed by 20 experts and the reliability was studied in a pilot study with 30 subjects and calculated as 0.78 respectively. Then, Delphi method was used for compiling strategies and finally the strategies were confirmed at the strategic council. Also, PESTSCAN method was used for determining strategic situation. For data analysis, the descriptive statistics and inferential statistics methods, including Kolmogorov- Smirnov, confirmed factor analysis by application of Lisrel software and SPSS software were used. A Delphi method was used for qualitative section too. Research findings showed that there are 7 strengths, 16 weaknesses, 9 opportunities, and 9 threats, 14 strategies for bidding and hosting international mega sporting events in Iran. Also, Iran is located in WT positions for these events.

Keywords: SWOT, Strategy, Hosting, Mega Sporting Event and Strategic Condition